

Συνέντευξη του **Άγγελου Χάγιου**, στελέχους της ANTARSYA και του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, στη δημοσιογράφο **Λένα Βερδέ** και την **“Εργατική Αλληλεγγύη”**. Δημοσιεύθηκε στο φύλλο 1293.

“Στόχος μας είναι η ενοποίηση των υπαρκτών αντιστάσεων”

A.- Το τελευταίο ΠΣΟ της ANTARSYA στις 24 Σεπτέμβρη ξεπέρασε τις δυσκολίες που είχαν προκύψει στην προηγούμενη συνεδρίασή του, καταλήγοντας σε πολιτική απόφαση και προκηρύσσοντας την έναρξη των διαδικασιών για την 4η Συνδιάσκεψή της. Η ANTARSYA προχωρά;

Η αδυναμία του ΠΣΟ του Ιούνη να καταλήξει σε απόφαση οφείλεται στις υπαρκτές διαφορές που αφορούν στην εκτίμηση της πολιτικής κατάστασης και των διεθνών εξελίξεων, στη δράση μας στο εργατικό κίνημα και στην πολιτική των συμμαχιών. Τα ζητήματα αυτά είναι κρίσιμα, συζητούνται ήδη στις ΤΕ, θα συζητηθούν στην πορεία για την Συνδιάσκεψη της ANTARSYA και θα υπάρξουν συγκεκριμένες αποφάσεις.

Στην τελευταία συνεδρίαση το ΠΣΟ συγκέντρωσε την προσοχή του στη μάχη που έχουμε μπροστά μας. Να δώσουμε όλες μας οι δυνάμεις στο πλαίσιο του **«αγωνιστικού μετώπου ρήξης - ανατροπής»**, με στόχο να μην εφαρμοστούν τα μέτρα της δεύτερης αξιολόγησης και του μνημονίου. Με θετική διεκδίκηση βελτίωσης της θέσης των εργαζόμενων, από τα κάτω συγκρότησης αγωνιστικού συντονισμού **σε ρήξη με τον υποταγμένο αστικό συνδικαλισμό**.

Απόφασή μας είναι να συνεχίσουμε την πολιτική πρωτοβουλία για την συνεργασία των αντικαπιταλιστικών αντιιμπεριαλιστικών αντί ΕΕ δυνάμεων, με έμφαση στην «από τα κάτω» συσπείρωση αγωνιστών αλλά και δυνάμεων που κινούνται πιο αποφασιστικά σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση.

Κρίσιμο ζήτημα είναι να αναπτύξουμε την αυτοτελή πολιτική παρέμβαση της ANTARSYA σε μαχόμενους κλάδους και τη νέα εργατική βάρδια, με στόχο **να διευρύνεται η κοινωνική ταξική της βάση**. Οργανώνουμε εκδηλώσεις για τα **100 χρόνια από τον Οκτώβρη** και

επιδιώκουμε μια πιο βαθιά, διεθνιστική, επαναστατική και κομμουνιστική φυσιογνωμία.

Επιδιώκουμε να αλλάξει ο συσχετισμός στην αριστερά με συγκέντρωση δυνάμεων για την οικοδόμηση του **αντικαπιταλιστικού μετώπου - πόλου**. Έχουμε πλέον εμπειρία και ωριμότητα να αποφύγουμε τον **τακτικισμό** και επιλογές ουράς σε ρεφορμιστικά σχέδια που αυτές οδηγούν σε διασπάσεις.

Για την μαχόμενη αντικαπιταλιστική αριστερά αλλά και για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι ανάγκη να κατακτηθεί μια **ανώτερη επαναστατική ενότητα**. Στην οργανωτική συγκρότηση και ενεργοποίηση του δυναμικού της για διαμόρφωση προγράμματος δράσης σε κάθε ΤΕ. Να είμαστε μαζί σε όλες τις μάχες, σε όλα τα μέτωπα. Παρά τα κάποια βήματα δεν το καταφέρνουμε πάντα. Καλές είναι οι κοινές διακηρύξεις. Ο μαρξισμός, όμως, είναι η **θεωρία της πράξης**. Πρόκειται για ζήτημα αξιοπιστίας της πολιτικής μας πρότασης και παρέμβασης. Που θα δώσει ώθηση και δυναμική σε όλες τις δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής, αντιιμπεριαλιστικής και αντί ΕΕ αριστεράς και στον αυξημένο ρόλο τους στο εργατικό κίνημα.

Β/- Πόση σημασία έχει αυτή η εξέλιξη στο σημερινό πολιτικό σκηνικό, απέναντι στον μνημονιακό κατήφορο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ;

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ- ΑΝΕΛ, με την ολόπλευρη στήριξη της άρχουσας τάξης και των δυνάμεων της επιτροπείας, προωθεί αδίστακτα τα αντιδραστικά μέτρα της τρίτης αξιολόγησης. Εφαρμόζει πολιτική αντίδρασης σε όλη τη γραμμή.

Οικοδομεί ένα συνολικό αντιδημοκρατικό πλαίσιο. Αντιδραστικός αντισυνδικαλιστικός νόμος. Κτύπημα του νεολαιίστικου κινήματος. Συμμετοχή στα “αντιτρομοκρατικά” σχέδια ΕΕ - ΗΠΑ. Ενδυνάμωση κατασταλτικών μηχανισμών. Βιομηχανία δικαστικών διώξεων αγωνιστών. Προκλητική ανοχή στη Χρυσή Αυγή, Συμμετοχή στον επιθετικό άξονα ΗΠΑ - Ελλάδας - Κύπρου - Ισραήλ - Αιγύπτου.

Ο Τσίπρας πρωτοστατεί, στη διαμόρφωση της πιο καταπιεστικής και εκμεταλλευτικής ΕΕ «πολλαπλών ταχυτήτων», με ανάπτυξη δυνάμεων στρατιωτικής επέμβασης και αντιδραστική “ολοκλήρωση” της ευρωζώνης.

Η κυβέρνηση επιδίδεται, ταυτόχρονα, σε μια άθλια προπαγάνδα. Με το δικό της success story για «σημάδια ανάκαμψης και ανάπτυξης», «βελτίωση των δημοσιονομικών μεγεθών», «μείωση της ανεργίας», “έξοδο από το μνημόνιο το 2018».

Πρόκειται για **κυβέρνηση αστική και εχθρική για το λαό**. Φέρνει μνημόνια, νεολαιίστικη γενοκτονία και κίνδυνο εμπλοκής σε ιμπεριαλιστικούς τυχοδιωκτισμούς. Φέρνει και τη ΝΔ, ξεπλένει το ΠΑΣΟΚ, νομιμοποιεί την ακροδεξιά. Δεν έχει καμιά σχέση με την αριστερά. Γι' αυτό απορρίπτουμε αυταπάτες και **διλήμματα του τύπου Τσίπρας η Μητσοτάκης**.

Στόχος μας είναι να αποτραπεί η επιβολή των μέτρων, να ηττηθεί και τελικά να ανατραπεί η κυβέρνηση με τη δύναμη του λαϊκού ξεσηκωμού. Το ζητούμενο είναι η εγκατάλειψη του ΣΥΡΙΖΑ από εργαζόμενους και νέους να μην οδηγεί σε συντηρητική στροφή αλλά σε κίνηση προς τα αριστερά, σε ανώτερη οργάνωση, σε προσέγγιση των ιδεών και του **προγράμματος της αντικαπιταλιστικής ανατροπής**.

Δυνατότητα υπάρχει. Υπάρχουν χιλιάδες αγωνιστές, ένα εύφλεκτο κοινωνικό υλικό που δεν τα παρατάει αλλά δεν βρίσκει τρόπους να εκφραστεί αγωνιστικά. Υπάρχει ριζοσπαστικό δυναμικό αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ. Η πολιτική του ΚΚΕ και η φυσιογνωμία της ΛΑΕ δεν το καλύπτει. Αναζητά μια άλλη αριστερά. Αυτός ο κόσμος, αυτή η νεολαία, μαζί με τους αγωνιστές της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής αριστεράς, είναι η **βάση για την οικοδόμηση μιας ανατρεπτικής αριστεράς** με σημαντικό ρόλο στην ελληνική κοινωνία.

Γ.- Οι ηγεσίες του ΚΚΕ και της ΛΑΕ δεν ανταποκρίνονται στις ενωτικές πρωτοβουλίες της ANΤΑΡΣΥΑ. Μπορεί να ξεπεραστεί αυτό το πρόβλημα και πώς;

Το ΚΚΕ δεν συζητάει για κοινή δράση. Η ΛΑΕ την υποβαθμίζει και τελικά την ευτελίζει σε εκλογικές συμπράξεις. Πρόκειται για ιστορική αδυναμία και στρατηγική ανεπάρκεια. Όμως η επίτευξη **κοινής δράσης των μαχόμενων δυνάμεων της αριστεράς στο μαζικό κίνημα είναι επείγουσα, ταξικά αναγκαία επιλογή**. Όπως και ο αγωνιστικός συντονισμός σε συγκεκριμένα μέτωπα. Για έξοδο από μνημόνια, ΕΕ και ΕΥΡΩ, ενάντια στην πολεμική ιμπεριαλιστική απειλή, στο δημοκρατικό και αντιφασιστικό μέτωπο, ενάντια στην οικονομική βία τις κατασχέσεις και τους πλειστηριασμούς σε βάρος των λαϊκών νοικοκυριών.

Η κατεύθυνση αυτή δεν εξαρτάται μόνο από τις ηγεσίες. Δείτε ορισμένα μικρά θετικά βήματα στο κίνημα της νεολαίας, στον αντιφασιστικό αγώνα. Μπορεί να επιβάλλεται από τα κάτω. Με την ενίσχυση της αυτοτελούς παρέμβασης της ANΤΑΡΣΥΑ. Με τη συσπείρωση των πιο πρωτοπόρων τάσεων και δυνάμεων του κινήματος και την αντικαπιταλιστική ενοποίηση τους. Με τον ευρύτερο συντονισμό σωματείων, επιτροπών αγώνα, μαχόμενων συλλογικοτήτων και συνδικαλιστών. Η πρακτική αυτή είναι που πολλαπλασιάζει τις δυνατότητες μετασχηματισμού αγωνιστών και δυνάμεων και αλλαγής του συσχετισμού σε

αντικαπιταλιστική λογική. Που μπορεί, τελικά, να επιβάλει την αναγκαία κοινή δράση και να δίνει νέα δυναμική και μαζικότητα στο μαζικό κίνημα. Είναι καθήκον σύνθετο, ποιοτικά ανώτερο από μια κομματική πρωτοβουλία.

Στόχος μας είναι η ενοποίηση των υπαρκτών αντιστάσεων με κοινωνικό -πολιτικό αγώνα για την διεκδίκηση των δικαιωμάτων της εργατικής τάξης και της νεολαίας για ψωμί, δουλειά, ειρήνη, ελευθερία. Για να ανατραπεί η διαρκής επίθεση και οι αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις κυβέρνησης -ΕΕ-ΔΝΤ-Κεφαλαίου. Για τη συγκέντρωση των δυνάμεων για την **αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης**, με τη δύναμη του εργατικού και λαϊκού ξεσηκωμού και του **αντικαπιταλιστικού προγράμματος και μετώπου**.

Απαιτούνται, ταυτόχρονα, συγκεκριμένες εκτιμήσεις, της συγκεκριμένης πολιτικής, των συγκεκριμένων δυνάμεων της αριστεράς με βάση **το κριτήριο της πράξης**. Το ανοικτό πέρασμα **του ΣΥΡΙΖΑ στο αστικό μνημονιακό στρατόπεδο απαιτεί βαθύτερη ερμηνεία**. Αυτό σημαίνει ρήξη με τη λογική που οδήγησε στον αστικοποιημένο ΣΥΡΙΖΑ αλλά και με κάθε νεοσυριζαϊκό σχέδιο

Δεν μπορεί να υπάρξει πολιτική μετωπική συνεργασία με τη γραμμή που αρνείται τη δυνατότητα ενός πολιτικού κινήματος που πάει σήμερα για σύγκρουση και ανατροπή της επίθεσης του κεφάλαιου, της ΕΕ και της κυβέρνησης. Με το ΚΚΕ, δηλαδή, που περιορίζεται στην ιδεολογική πολιτική ζύμωση και σε ελεγχόμενους αγώνες με κύριο στόχο την «ενίσχυση του κόμματος».

Ούτε, βέβαια, με λογικές ΛΑΕ «*πρώτα ανάπτυξη και μετά μισθοί συντάξεις και κοινωνικές ανάγκες*», «*ανεξάρτητη νομισματική πολιτική για επενδυτικό κύμα*» σε συνεργασία, προφανώς, με τμήματα του ντόπιου και διεθνούς κεφαλαίου και εντός ΕΕ. Με το «*πατριωτικό - αντιμνημονιακό μέτωπο*» διαχείρισης του συστήματος. Με τις δυνάμεις της ΛΑΕ στο εργατικό κίνημα να κινούνται εντός του πλαισίου ΓΣΕΕ—ΑΔΕΔΥ.

Είναι αναγκαία, νομίζω, μια γενικότερη ταξική ανάλυση και μαρξιστική εκτίμηση για την κατάσταση της αριστεράς διεθνώς και στη χώρα μας. Ζούμε σε μια ελπιδοφόρα εποχή εκρηκτικών δυνατοτήτων, που αναδείχνει την ανάγκη μιας σύγχρονης επαναστατικής αριστεράς. Σε μια περίοδο, ωστόσο, τεράστιων κινδύνων από την γενικότερη καπιταλιστική επίθεση και πιο συγκεκριμένα από την πολιτική των ΗΠΑ, της ΕΕ και την όξυνση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών. Αναλύεται η κατάσταση αυτή στην απόφαση του ΠΣΟ. Με διεθνιστικό κριτήριο και κίνητρο οδηγούμαστε στην εκτίμηση ότι απέναντι **στην πιο βάρβαρη ανασυγκρότηση του καπιταλισμού δεν αποτελεί απάντηση η ανάδυση**

νεορεφορμιστικών σοσιαλδημοκρατικών ρευμάτων. **Απαιτείται μια ιστορικού και στρατηγικού χαρακτήρα ταξική ανασυκρότηση του εργατικού κινήματος συνολικά αλλά και της αριστεράς σε σύγχρονη κομμουνιστική, επαναστατική, αντικαπιταλιστική βάση.**